

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6820200858
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6820200858.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudcov JUDr. Renáty Deákovovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. ako členov senátu, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: P. Q., nar. 4. apríla XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX, I., t.č. Z. námestie 1, I., o zaplatenie 631,50 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Revúca, č.k. 5 Csp/34/2020-178 zo dňa 29. júna 2021, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I, ktorým okresný súd určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky, vo výroku III., ktorým okresný súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol a závislom výroku IV. o nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Revúca (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom, č.k. 5Csp/34/2020-178 zo dňa 29. júna 2021 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ alebo „napadnutý rozsudok“) rozhodol nasledovne:

I. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v čl. 1 písm. d/ Zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzavretej medzi spoločnosťou DIGI SLOVAKIA, s.r.o. a žalovanou dňa 21.07.2017, podľa ktorej porušením záväzku viazanosti vznikne podniku voči účastníkovi právo na zaplatenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty; zmluvná pokuta sa vypočíta ako súčet sumy 50 Eur, ktorá predstavuje sankciu pri predčasnom ukončení zmluvy a zliav, t.j. rozdielu medzi akciovými cenami za služby, resp. ďalšie úkony s poskytovanými službami spojené podľa tejto zmluvy a štandardnými cenami za tie isté služby, resp. úkony podľa aktuálneho cenníka, je neprijateľná.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 495,70 Eur spolu s úrokom z omeškania výške 5,00 % ročne zo sumy 18,60 Eur od 11.08.2017 do zaplatenia,
5,00 % ročne zo sumy 18,60 Eur od 11.09.2017 do zaplatenia,
5,00 % ročne zo sumy 23,90 Eur od 11.10.2017 do zaplatenia,
5,00 % ročne zo sumy 9 Eur od 11.11.2017 do zaplatenia,
5,00 % ročne zo sumy 9 Eur od 11.12.2017 do zaplatenia,
5,00 % ročne zo sumy 9 Eur od 11.01.2018 do zaplatenia
5,00 % ročne zo sumy 9 Eur od 11.02.2018 do zaplatenia
5,00 % ročne zo sumy 9 Eur od 11.03.2018 do zaplatenia
5,00 % ročne zo sumy 9 Eur od 11.04.2018 do zaplatenia
5,00 % ročne zo sumy 9 Eur od 11.05.2018 do zaplatenia

5,00 % ročne zo sumy 371,60 Eur od 11.07.2018 do zaplataenia a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

IV. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 57%. O výške trov konania žalobcu bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa od žalovanej domáhal zaplataenia sumy 631,50 Eur spolu s príslušenstvom titulom neuhradenej ceny za poskytovanie služby satelitnej televízie, za nájom zariadení na využívanie služieb satelitnej televízie a zmluvnej pokuty za nedodržanie záväzku viazanosti a nevrátenie zariadení. Svoju aktívnu legitímáciu odvolil zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.03.2019 uzatvorenej medzi postupcom DIGI SLOVAKIA, s.r.o. a žalobcom ako postupníkom (ďalej len „Zmluva o postúpení pohľadávok“). Uviedol, že jeho právny predchodca a žalovaná uzavreli dňa 21.07.2017 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej predmetom bol záväzok postupcu žalovanej zriadiť a poskytovať služby satelitnej televízie SATELIT Štandard a SATELIT Extra HU+ v súlade s podmienkami uvedenými v zmluve a príslušných osobitných podmienkach, nájom koncových zariadení, vypožičanie smart kariet, konzoly, satelitnej antény a konvertora LNB, ako aj inštalácia a aktivácia koncového zariadenia a záväzok žalovanej riadne a včas platiť cenu za zariadenie a poskytovanie služieb podľa zvoleného programu. V žalobe uplatnil nielen nárok na zaplataenie nezaplataených faktúr na poskytnuté služby, ale v rámci faktúry č. XXXXXXXXXX bol uplatnený nárok na pokutu za nevrátenie zariadení špecifikovaných v Zmluve, z titulu porušenia zmluvnej povinnosti žalovanej vrátiť po skončení zmluvy technické zariadenia. Z dôvodu neplnenia povinností žalovanej, najmä zaplataiť faktúry za poskytnuté služby, spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o. listom zo dňa 14.05.2018 od Zmluvy odstúpila. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 631,50 Eur. V priebehu konania súd prvej inštancie žalobcu vyzval na doplnenie skutkových tvrdení, žalobcovi uviedol aj predbežné právne posúdenie veci vo vzťahu k neurčitosti zmluvnej pokuty. K výzve na doplnenie skutkových tvrdení, ako aj k predbežnému právnomu posúdeniu sa žalobca súdu prvej inštancie vyjadril. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila, v konaní pred súdom prvej inštancie bola nečinná, okresný súd považoval skutkové tvrdenia žalobcu za nesporné.

1.2 Súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 219 ods.3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) rozhodol bez nariadenia pojednávania a verejne vyhlásil rozsudok. Dokazovanie vykonal listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, aplikoval ustanovenia § 43 ods.1 písm. a), § 44 ods.1, § 44 ods.1 písm. b) zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „zákon č. 351/2011 Z.z.“), aplikoval ustanovenia § 663, § 52 ods.1 až 4, § 53 ods.1, ods.2, ods.3, ods.5, § 53 ods.4 písm. k), § 53 ods.1, ods.2, § 544 ods.1, ods.2, § 524 ods.1, ods.4 Občianskeho zákonníka; pri rozhodovaní o úroku z omeškania aplikoval ustanovenie § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

1.3 Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanou platnú Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXXX, v rámci ktorej uzatvoril so žalovanou nájomnú zmluvu, na základe ktorej jej prenechal koncové zariadenie HD STB za cenu vyplývajúcu z cenníka. Právny predchodca žalobcu svoje povinnosti podľa Zmluvy splnil, žalovanej poskytoval dohodnuté služby satelitnej televízie; poskytovanie služieb fakturoval jednotlivými faktúrami. Išlo o faktúry č. XXXXXXXXXX na sumu 18,60 Eur, č. XXXXXXXXXX na sumu 18,60 Eur, č. XXXXXXXXXX na sumu 23,-Eur, č. XXXXXXXXXX na sumu 9,-Eur, č. XXXXXXXXXX na sumu 9,-Eur, č. XXXXXXXXXX na sumu 9,-Eur, č. XXXXXXXXXX na sumu 9,-Eur, č. XXXXXXXXXX na sumu 9,-Eur, č. XXXXXXXXXX na sumu 9,-Eur a č. XXXXXXXXXX na sumu 9,-Eur. Žalovaná si svoju povinnosť zaplataiť cenu za poskytovanú službu satelitnej televízie a za nájom zariadenia nesplnila, okresný súd jej preto uvedenú povinnosť uložil napadnutým rozsudkom.

1.4 Žalobca od žalovanej v konaní uplatnil aj nárok na zmluvnú pokutu za porušenie záväzku viazanosti a zmluvné pokuty za nevrátenie zariadení v zmysle Zmluvy o poskytovaní služieb; nebolo sporné tvrdenie, že právny predchodca žalobcu od Zmluvy so žalovanou odstúpil z dôvodu porušenia povinností zo strany žalovanej. Pre prípad porušenia tejto povinnosti si zmluvné strany v ustanovení článku 1 písm. d) Zmluvy o poskytovaní verejnej služby dohodli zmluvnú pokutu tak, že táto sa vypočíta ako súčet sumy 50,-Eur, ktorá predstavuje sankciu pri predčasnom ukončení zmluvy a zliav poskytnutých žalovanej, t.j. rozdiel medzi akciovými cenami za služby, resp. ďalšími úkonmi s poskytovanými službami spojenými

podľa Zmluvy a štandardnými cenami za tie isté služby, resp. úkony podľa aktuálneho cenníka. Aj keď súd prvej inštancie v tomto smere pri predbežnom právnom posúdení uviedol, že dohodu o zmluvnej pokute považuje za neplatnú pre jej neurčitost', po podrobnejšom preskúmaní Zmluvy a reagujúc aj na argumentáciu žalobcu dospel k zmene právneho posúdenia, nakoľko zľavy poskytnuté žalovanej boli úplne a dostatočne špecifikované, spôsob určenia zmluvnej pokuty stanovený v článku 1 písm. d) v spojení s vymedzením zliav poskytnutých žalovanej v článku 1 písm. g) Zmluvy okresný súd považoval za dostatočne určitý a zrozumiteľný. Výpočet presnej výšky poskytnutých zliav nebol podľa názoru okresného súdu pre priemerne obozretného spotrebiteľa neprimerane zložitý.

1.5 Okresný súd však zotrval na názore, že dohoda o zmluvnej pokute za porušenie záväzku viazanosti predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluvu zakladajúcu zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou považoval za zmluvu spotrebiteľskú, aplikoval ustanovenia § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. Ustálil, že dohoda o zmluvnej pokute za porušenie záväzku viazanosti nebola medzi žalobcom a žalovanou individuálne dojednaná. Žalobca ani netvrdil, ani nepreukázal opak uvedeného. Ak zmluvnou pokutou bola zabezpečená povinnosť žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu viazanosti 24 mesiacov, dohoda nezohľadňovala časové hľadisko, ako dlho od uzavretia zmluvy dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti. Žalovaná ako spotrebiteľka bola povinná zaplatiť zmluvnú pokutu v nezmenenej výške bez ohľadu na dĺžku trvania zmluvného vzťahu; mohla tak nastať situácia, že spotrebiteľ zaplatí 23 paušálnych mesačných nárokov a pre nezaplatenie jedného poplatku uplatní žalobca rovnakú zmluvnú pokutu ako v prípade, keď k porušeniu záväzku viazanosti dôjde na začiatku existencie zmluvného vzťahu. Neprimeranosť sankcie sa prejavuje v spojení s časovým aspektom, spotrebiteľ je viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty bez ohľadu na to, či dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti na začiatku alebo na konci viazanosti. Okresný súd zdôraznil, že neprípustnosť takejto alebo obdobnej zmluvnej pokuty bola súdmi opakovane vyslovená. Ak žalobca v tomto smere tvrdil, že žalovaná porušila zmluvné povinnosti hneď na začiatku zmluvného vzťahu, súd prvej inštancie zdôraznil, že neprijateľnosť zmluvnej podmienky posudzoval výlučne s ohľadom na jej obsah v čase uzatvorenia Zmluvy. Neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky posudzoval, či spôsobuje značnú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, čo je spôsobené tým, že nerozlišuje medzi situáciami, či si spotrebiteľ prestane plniť svoje zmluvné povinnosti hneď na začiatku zmluvného vzťahu, v strede doby viazanosti alebo na jej konci. Nebolo podstatné, či a kedy došlo k porušeniu záväzku viazanosti, podstatné bolo, že v čase uzavretia posudzovanej Zmluvy dodávateľ ani spotrebiteľ nemal vedomosť, či a kedy k porušeniu viazanosti dôjde. Zmluvná podmienka obsahujúca zmluvnú pokutu mala byť formulovaná tak, aby počas zmluvného vzťahu nemohla nastať situácia, kedy by spôsobovala značnú nerovnosť v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa. Z uvedeného vyplýva, že neprijateľnosť zmluvnej podmienky nemožno posudzovať v každom prípade inak. Žalobcom tvrdený výklad znamená, že rovnaká zmluvná podmienka by mohla byť v jednom prípade posúdená ako prijateľná a v inom ako neprijateľná. Toto však nie je zmyslom a účelom zákona stanovujúceho povinnosť súdu skúmať neprijateľnosť zmluvných podmienok. Je postačujúce, aby nastala čo i len jedna situácia, v ktorej by dojednaná zmluvná podmienka predstavovala pre spotrebiteľa značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach voči dodávateľovi.

1.6 Po vyhodnotení dojednaní zmluvnej pokuty ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, okresný súd zistil, že právny predchodca si pokutu za porušenie záväzku viazanosti u žalovanej uplatnil faktúrou č. XXXXXXXXXXXX ako pokutu za porušenie záväzku viazanosti vo výške 50,-Eur a doplatky za jednotlivé poskytnuté zľavy, aktivačný poplatok vo výške 26,50 Eur, diferenciu základná balík MAXI vo výške 3,30 Eur, doplatok HBO vo výške 6,-Eur a základná inštalácia technikom vo výške 50,-Eur; spolu 135,80 Eur. Ustálil, že z absolútne neplatného zmluvného dojednaní žalobcovi žiadny nárok nevznikol, preto okresný súd v tejto časti nárok žalobcu na zmluvnú pokutu za nedodržanie doby viazanosti zamietol.

1.7 Pokiaľ ide o zmluvné pokuty za nevrátenie zariadení, ich uplatnenie považoval okresný súd za dôvodné, nakoľko z vykonaného dokazovania mal preukázané, že právny predchodca žalobcu žalovanej prenajal štyri zariadenia HD STB s príslušenstvom a do výpožičky jej dal štyri smart karty. Žalovaná porušila povinnosť v článku 1 písm. e) a f) Zmluvy, ktorou sa zaviazala v prípade zániku Zmluvy vrátiť zariadenie v nepoškodenom stave s príslušenstvom najneskôr do 15 dní odo dňa zániku Zmluvy. Na toto porušenie povinnosti bola viazaná zmluvná pokuta, a to vo výške 50,-Eur za každé koncové zariadenie HD STB alebo CA modul, 19,90 Eur za každú smart kartu, 10,-Eur za každý zdrojový kábel, 10,-Eur za každý diaľkový ovládač a 3,-Eur za každý smart kábel. Aj v tejto časti súd prvej

inštancie podrobil dojednanie o zmluvnej pokute súdnej kontrole neprijateľnosti zmluvnej podmienky; dôvod pre vyslovenie neprijateľnosti nezistil. Výška zmluvných pokút pri jednotlivých zariadeniach nebola neprimerane vysoká, zodpovedá nadobúdajúcej cene poskytovaných zariadení; dojednanie nespôsobuje neprimeranú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľky. V tejto časti uplatnených zmluvných pokút tak súd prvej inštancie uplatnenému nároku vyhovel.

1.8 Nakoľko sa žalovaná v plnení svojich povinností, najmä pokiaľ ide o úhradu splatných faktúr a úhradu priznanej zmluvnej pokuty, dostala do omeškania, súd prvej inštancie rozhodol o jej povinnosti platiť úrok z omeškania z jednotlivých dlžných súm, pričom aplikoval ustanovenie § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka a ustanovenie § 3 ods.1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Úrok z omeškania žalobcovi priznal vždy odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr, a to vo výške 5% ročne.

1.9 Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania okresný súd aplikoval ustanovenie § 255 ods.2 C.s.p. a žalobcovi, ktorý mal vo veci čiastočný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej podľa pomeru úspechu strán vo veci. Žalobca bol úspešný v rozsahu 78,5% a neúspešný v rozsahu 21,5%. Pomer úspechu žalobcu a žalovanej je 57% v prospech žalobcu, a preto súd prvej inštancie priznal žalobcovi návrh na náhradu trov konania v rozsahu 57%.

2. Proti rozsudku okresného súdu v časti, v ktorej súd určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky (I. výrok), v ktorej súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol (III. výrok) a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania (IV. výrok), podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca (ďalej aj „odvolateľ“), v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu postupom podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalobe vyhovie v plnom rozsahu a zároveň zruší prvý výrok napadnutého rozsudku, ktorým došlo k určeniu neprijateľnosti zmluvnej pokuty. Eventuálne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok s poukazom na ustanovenie § 389 ods.1 C.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods.1 písm. b), f) a h) C.s.p., tvrdil tak, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Pokiaľ súd prvej inštancie vyhlásil zmluvnú podmienku za neprijateľnú, žalobca namietal, že vyhlásenie zmluvnej podmienky za neprijateľnú zaväzuje len strany konania, takéto rozhodnutie nie je záväzné voči každému. Je bez logického významu vyhlásiť zmluvnú podmienku za neprijateľnú v konaní, kde žalobcom nie je pôvodný veriteľ pohľadávky, keďže iba on sa môže zdržať používania takejto podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Žalobca totiž uplatňuje nárok na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok a nesporné, že Zmluvu koncipoval právny predchodca žalobcu. V tomto smere žalobca poukázal na komentár k Civilnému sporovému poriadku a iné rozhodnutia súdov, napr. uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 11Co/200/2019 zo dňa 26.09.2019 a Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 10Co/84/2016. Mal tak zato, že určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky voči postupníkovi je bez právneho významu, takýto postup súdu nemá oporu v ustanovení § 298 ods.1, ods.2 C.s.p.. V tomto smere súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, ide o prekvapivé rozhodnutie, ktoré nemá oporu v predvídateľnom právnom postupe konajúceho súdu, čím došlo k porušeniu žalobcových práv na spravodlivý proces.

2.2 Odvolateľ rovnako poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie rozhodol bez nariadenia pojednávania, verejne vyhlásil rozsudok a aj v rozsudku konštatoval, že považoval skutkové tvrdenia žalobcu za nesporné. Ak napriek tomu v časti žalobu zamietol, bez nariadenia pojednávania, znemožnil tým žalobcovi uskutočňovať jeho procesné práva; žalobca mal zato, že jeho skutkové tvrdenia sú nesporné. Okresný súd takýmto spôsobom odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, znemožnil mu realizáciu procesných práv, ktoré mu Civilný sporový poriadok poskytuje. Aj v tomto smere poskytol argumentáciu z iných rozhodnutí odvolacích súdov.

2.3 Žalobca považoval žalobu za dôvodnú aj v časti, v ktorej súd prvej inštancie žalobu zamietol, pričom poukázal na právny inštitút zmluvnej pokuty, jeho účel a funkcie. Právny predchodca žalobcu pritom žalovanej poskytoval akciové, zľavnené satelitné služby, žalovaná získala finančne zvýhodnené služby satelitnej televízie práve na základe jej viazanosti v zmysle Zmluvy o poskytovaní verejných služieb a právnenému predchodcovi žalobcu podpisom na Zmluve potvrdila, že v zmluvnom vzťahu s

ním zotrvá po dobu 24 mesiacov. K tomuto nedošlo z dôvodov na strane žalovanej, a teda z dôvodu dlhodobého porušovania riadnych a včasných úhrad za poskytované služby. Žalovaná tak bola v prípade nedodržania záväzku viazanosti povinná uhradiť zmluvnú pokutu, ktorá sa mala vypočítať ako súčet sumy 50,-Eur, ktorá predstavuje sankciu pri predčasnom ukončení Zmluvy a poskytnutých zliav z jednorazových poplatkov v zmysle cenníka. Žalobca uplatnil nárok na zmluvnú pokutu v súlade so Zmluvou, zľavy boli žalovanej poskytnuté v súlade s objednanou kampaňou, ale iba za podmienky dodržania záväzku viazanosti. Žalovaná v zmluvnom vzťahu nezotrvala ani jeden celý rok. V tomto smere zmluvná pokuta okrem sankčnej a prevenčnej funkcie predstavuje aj paušalizovanú náhradu škody spôsobenej právnomu predchodcovi žalobcu v dôsledku porušenia záväzku viazanosti vzhľadom na zľavy, ktoré boli poskytnuté na základe a po dobu trvania Zmluvy. Bola to žalovaná, ktorá porušila svoje zmluvné povinnosti poskytnúť postupcovi zmluvne dohodnuté protiplnenie; žalovaná uvedené skutočnosti nerozporovala, ani nepreukazovala opak skutkových tvrdení žalobcu. Je tak nesporným skutkovým tvrdením, že žalovaná využívala služby satelitnej televízie a svojim konaním porušila viaceré individuálne dohodnuté ustanovenia Zmluvy, čoho následkom je vznik nároku uplatňovaného žalobcom v konaní.

2.4 Vo vzťahu k takto dojednanej zmluvnej pokute žalobca tvrdil, že musí dôjsť k testu proporcionality, či sa dojednanie o zmluvnej pokute týka predmetu hlavného plnenia a primeranosti ceny a či bolo individuálne dohodnuté za nespornosti skutkových tvrdení žalobcu. Súd pritom nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán; tieto si osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí. Iba účinne popreté skutkové tvrdenie sa považuje za sporné. Poukázal pritom na závery vyplývajúce z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 11CoCsp/45/2020 zo dňa 22.02.2020, Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 11CoCsp/43/2020 zo dňa 27.05.2020. Zamietnutie žaloby v časti zmluvnej pokuty je potom v príkrom nesúlade s vykonanými skutkovými a listinnými zisteniami súdu, ktorý v rozsudku výslovne uviedol, že žalovaná využívala služby právneho predchodcu žalobcu a nezaplatila za služby zmluvne dohodnutú cenu. Je tak preukázané, že žalovaná v omeškaní bola. Pokiaľ ide o otázku, či zmluvná pokuta bola individuálne dojednaná, žalobca zdôraznil, že žalovaná mala možnosť si vybrať poskytovanú službu zo širokej škály ponúkaných služieb; nemusela od žalobcu odoberať akciové ceny, mohla bez viazanosti platiť ceny v zmysle cenníka, rozhodla sa pre využitie akcie a na prijatie záväzku viazanosti. Je tak na mieste, aby si žalobca tieto služby zabezpečil potrebným spôsobom z dôvodu návratnosti. Súd pritom nezohľadnil vo vzájomných súvislostiach skutočnosť, že žalovaná porušila svoje povinnosti poskytnúť žalobcovi zmluvne dohodnuté protiplnenie, neuhrádzala vystavené faktúry riadne a včas a nedodržala ani dohodnutú dobu viazanosti a individuálne dojednanie o zmluvnej pokute. Žalobcovi tak nie je zrejmé, z akého dôvodu bol dodávateľ nútený so spotrebiteľom uzatvoriť len také dojednanie zmluvnej pokuty, ktorej hodnota klesá plynutím času alebo využívaním služieb spotrebiteľom. Takúto povinnosť zákon neustanovuje; je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že zmluvná pokuta predstavuje paušalizovanú náhradu škody a žalovaná predmetné dojednanie bez výhrad podpísala.

2.5 Odvolateľ napokon namietol zmatečnosť a nepreskúmateľnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia okresného súdu, tvrdil, že v prípade správneho posúdenia veci a aplikácie zákonných ustanovení v ich vzájomnej logickej súvislosti, by okresný súd nemohol dospieť k právnomu záveru, ktorý vyjadril vo svojich výrokoch. Takýmto nesprávnym procesným postupom súd žalobcovi znemožnil, aby uskutočňoval jemu procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca tvrdil, že odôvodnenie napadnutého rozsudku si vzájomne v jednotlivých bodoch odporuje; žalobcovi nie je zrejmý žiaden prijateľný dôvod, pre ktorý okresný súd čiastočne zamietol žalobu. Okresný súd pritom konštatoval, že všetky zľavy poskytnuté žalovanej boli úplne a dostatočne presne špecifikované, súd považoval určenie zmluvnej pokuty za dostatočne určité a zrozumiteľné. Taktiež konštatoval, že výška jednotlivých zliav nebola v zmluve uvedená presnými sumami, pričom túto skutočnosť okresný súd nepovažoval samú o sebe za takú, ktorá by mala za následok neplatnosť dohody o zmluvnej pokute. Napriek tomu v časti zmluvnej pokuty žalobu zamietol. V uvedenom videl odvolateľ svojvôľu a zmatečnosť súdu vo vzťahu k priznanému nároku. Rozhodnutie okresného súdu tak podľa žalobcu napĺňa znaky nepreskúmateľnosti, zmatečnosti, neodráža správne zistený skutkový stav, neobsahuje správne a relevantné odôvodnenie, a preto nie je možné voči nemu zo strany žalobcu argumentovať. Z odôvodnenia rozhodnutia nie je možné zistiť, akými právnymi a logickými úvahami sa súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní riadil.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p.; napadnuté rozhodnutie okresného súdu v napadnutom rozsahu postupom podľa § 387 ods.1, ods.2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

4.1 Podľa § 387 ods.1 ods.2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy celkom 961,50 Eur spolu so zodpovedajúcim úrokom z omeškania a k náhrade trov konania. Je zrejmé, že žalobca svoju aktívnu vecnú legitimáciu v spore odvodil zo Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi ním ako postupníkom a spoločnosti DIGI SLOVAKIA s.r.o. ako postupcom. Právny základ vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou predstavuje Zmluva o poskytovaní verejných služieb č.XXXXXXXXXX zo dňa 21.07.2017, na základe ktorej právny predchodca poskytoval žalovanej službu satelitnej televízie a žalovaná bola povinná uhrádzať mu mesačné platby vo výške uvedenej v zmluve. Žalovaná svoje povinnosti podľa Zmluvy neplnila, a to už v dobe viazanosti, preto právny predchodca žalobcu od Zmluvy odstúpil a žalovanej fakturoval nielen cenu za poskytnuté služby ale aj zmluvnú pokutu podľa ustanovení Zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Uvedené skutočnosti považoval za nesporné súd prvej inštancie a na nesporné a nezosporné ich považuje aj odvolací súd.

5.1 Súd prvej inštancie žalobe vyhovel v časti nezaplatených faktúry za poskytnuté služby a v časti uplatnených zmluvných pokút podľa ustanovenia čl.1 písm. e) a f) Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, žalobe nevyhovel v časti uplatneného nároku na zmluvnú pokutu podľa ustanovenia čl.1 písm. d) Zmluvy. Osobitným výrokom rozhodol o neprijateľnosti zmluvnej pokuty podľa čl.1 písm.d) Zmluvy.

6. Odvolateľ namietol výrok súdu prvej inštancie, ktorým tento vyhlásil zmluvnú podmienku podľa ustanovenia čl.1 písm. d) Zmluvy za neprijateľnú, výrok, ktorým súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a výrok o nároku na náhradu trov konania.

7. Odvolací súd nepovažoval odvolanie žalobcu za dôvodné.

7.1 Odvolateľ tvrdil nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie tvrdením jeho zmätočnosti a nepreskúmateľnosti jeho odôvodnenia a tiež tvrdil, že okresný súd v prípade správneho právneho posúdenia veci a aplikácie zákonných ustanovení v ich vzájomnej súvislosti by nemohol dospieť k právnemu záveru, ktorý vyjadril vo svojich výrokoch; mal tiež zato, že odôvodnenie rozsudku si v jednotlivých bodoch odporuje.

7.2 V súvislosti s námietkou nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu; nedostatok odôvodnenia rozhodnutia spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Rozhodnutie musí vychádzať zo stavu zisteného v súdnom konaní; musí obsahovať náležitosti uvedené v § 220 ods.2 C.s.p.; v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Nepreskúmateľným nie je len rozhodnutie, ktoré neobsahuje vôbec odôvodnenie alebo ktorého odôvodnenie je nedostatočné, ale za nepreskúmateľné je možné označiť aj také rozhodnutia, ktoré obsahujú také odôvodnenie, ktoré si vo vzťahu k výroku rozhodnutia vzájomne odporuje. Kritériom pre posúdenie (ne)preskúmateľnosti rozhodnutia je splnenie náležitostí odôvodnenia ustanovených zákonom.

7.3 Uvedenou vadou napadnuté rozhodnutie okresného súdu netrpí. Naopak, podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie precízne vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami majúcimi vplyv na rozhodnutie vo veci samej; vysporiadal sa s otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, dôvodnosťou nároku pokiaľ ide o nezaplatené faktúry za poskytnuté služby, dôvodnosťou nároku v časti uplatnených zmluvných pokút; z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, z akého dôvodu časť uplatnenej zmluvnej pokuty považoval za nárok vyplývajúci z neprijateľnej zmluvnej podmienky; vysvetlil, čo je neprijateľná zmluvná podmienka, prečo konkrétnu zmluvnú podmienku považoval za neprijateľnú a odvolaciemu súdu je tiež zrejmé, že z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky žalobu v časti uplatneného nároku na zmluvnú pokutu zamietol. Odôvodnený a preskúmateľný je aj výrok o nároku na náhradu trov konania, keď súd prvej inštancie vychádzal z ustanovenia § 255 ods.2 C.s.p. a vyčíslil percentuálnym vyjadrením pomer úspechu a neúspechu žalobcu v spore.

7.4 Ak odvolateľ nepreskúmateľnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku videl v tom, že súd prvej inštancie považoval určenie zmluvnej pokuty za dostatočne určité, opomenul, že v spore viacero nárokov na zmluvnú pokutu a to podľa ustanovenia čl.1 písm. e) a f) Zmluvy, v prípade ktorej ide o zmluvnú pokutu za nájom a vypožičanie zariadenia. Okresný súd nepovažoval zmluvné dojednanie ani za neurčité ani v spojení s vymedzením zliav poskytnutých žalovanej (čl.1 písm. d/ Zmluvy). Aj z uvedeného dôvodu (po poskytnutí vysvetlenia žalobcom na výzvu súdu) okresný súd v časti zmluvných pokút žalobe vyhovel. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia pre odvolací súd ale jasne vyplýva, že pokiaľ žalobu v časti zamietol, bolo tak z dôvodu, že dojednanie o zmluvnej pokute, súvisiacej v dobov viazanosti v rovnakej výške počas celej doby viazanosti z tohto dôvodu (a nie z dôvodu neurčitosti) považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvy - dodávateľa a spotrebiteľa. Vysvetlil, v čom spočíva značná nerovnováha, pričom nepovažoval za podstatné následné správanie žalovanej; podstatné bolo, že zmluvná podmienka ako taká je spôsobilá privodiť značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvy, na prospech dodávateľa. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v tomto smere v žiadnom smere nie je vnútorne rozporné a protirečivé.

7.5 Neobstojí ani tvrdenie, že v dôsledku absencie riadneho odôvodnenia nebolo možné žalobcom proti nemu argumentovať; naopak, z odvolania žalobcu je zrejmé, že na dôvody, na ktorých súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil, odvolateľ relevantne a konkrétne argumentuje. Nepreskúmateľnosťou napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie netrpí.

8. Odvolateľ tvrdil, že súd prvej inštancie rozhodnutím bez nariadenia pojednávania s prihladením na nesporné skutkové tvrdenia žalobcov znemožnil uskutočňovať jeho procesné práva. K uvedenému odvolací súd uvádza, že je zrejmé, že súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 297 písm. b) C.s.p., dôvod, pre ktorý tak postupoval v napadnutom rozhodnutí uviedol a poukázal na to, že išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1.000,-Eur.

8.1 V danom prípade vzhľadom na odvolacie dôvody bolo sporné, či ustanovenia Civilného sporového poriadku umožňovali okresnému súdu „zosporniť“ inak nesporné skutkové tvrdenia, nakoľko žalovaná skutkové tvrdenia nepoprela, vo veci sa nevyjadřila. Okresný súd sám v bode 11 napadnutého rozsudku konštatoval, že považoval skutkové tvrdenia žalobcu za nesporné.

8.2 Podľa ustanovenia § 215 C.s.p. súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu; skutkový stav sa zisťuje postupom podľa Civilného sporového poriadku; zistený skutkový stav tvoria predovšetkým výsledky dokazovania, ďalšie zákonom predvídané skutočnosti (skutočnosti všeobecne známe, skutočnosti známe súdu z jeho činnosti, zhodné tvrdenia strán, nepopreté skutkové tvrdenia, prípadne rozhodnutia iných orgánov). V sporovom konaní súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán; nesporné skutkové tvrdenie si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v rozhodnutí vo veci samej. V spotrebiteľskom spore nedáva priestor na dokazovanie nesporných skutkových tvrdení ani ustanovenie § 295 C.s.p.; v prípade nesporných skutkových tvrdení strán nie je dokazovanie pre rozhodnutie vo veci nevyhnutné, stav potrebný pre rozhodnutie súdu je vytvorený práve nespornými skutkovými zisteniami, ustanovenie § 295 C.s.p. nevylučuje a nenahrádza povinnosť spotrebiteľa v spotrebiteľskom spore pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu; súd nemôže (iba s poukazom na ustanovenie § 295 C.s.p.) ani v spotrebiteľskom spore vykonávať dokazovanie ohľadne tvrdení, ktoré spotrebiteľ v spore nepredniesol.

Iba výnimočne môže súd v záujme ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami vykonať dokazovanie ohľadne ich existencie v spotrebiteľskej zmluve aj bez skutkových tvrdení spotrebiteľa o ich existencii; skúmanie neprijateľných zmluvných podmienok nemožno stotožňovať so skúmaním splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pri náležitostiach zmluvy totiž ide o skutkovú otázku; naopak pri neprijateľných zmluvných podmienkach o otázku právnú.

8.3 Odvolateľ pritom ani neuviedol, ktorú skutkovú otázku súd prvej inštancie dokazovaním bez nariadenia pojednávania dotvoril. Naopak, odvolací súd z obsahu napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že súd prvej inštancie žiadnu zo skutkových otázok sám nedotvoril, uplatnený nárok právne posudzoval z hľadiska prípadnej existencie neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorú zistil v dojednaní o zmluvnej pokute.

8.4 Navyše, k tvrdenému odňatiu možnosti konať pred súdom a tvrdenému prekvapivému rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie čo aj bez nariadenia pojednávania pred vyhlásením rozhodnutia žalobcovi uviedol svoje predbežné právne posúdenie s tým, že uplatnené nároky na zmluvnú pokutu sa mu javia za neurčité, resp. nedostatočne špecifikované; vyzval žalobcu na vyjadrenie, žalobca sa na takúto výzvu vyjadril. Doplnené tvrdenia žalobcu súd prvej inštancie zaslal na vyjadrenie žalovanej, ktorá bola v spore nečinná. Nemožno tak dôvodne tvrdiť, že o spornosti právnej (nie skutkovej) otázky žalobca nevedel, že k spornosti právnej otázky sa vyjadriť nemohol (a tak došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces). Naopak, z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že časť právnej argumentácie žalobcu na výzvu k vyjadreniu sa k predbežnému právnemu posúdeniu si súd prvej inštancie osvojil; predbežný právny názor v rozhodnutí vo veci samej zmenil a žalobe vyhovel v časti zmluvných pokút, ktoré pôvodne považoval za neurčité, resp. neprijateľné. Postup súdu prvej inštancie nebol v rozpore s ustanoveniami Civilného sporového poriadku, dokazovanie na preverenie skutkového stavu nevykonali. Pokiaľ ale posudzoval neprijateľnosť zmluvného ustanovenia, z ktorého žalobca vyvodzoval časť uplatneného nároku, jeho postup bol správny, k zosporneniu skutkových tvrdení žalobcu nedošlo.

9. Pokiaľ ide o výrok okresného súdu, ktorým žalobu v časti zamietol, vychádzal z toho, že časť uplatneného nároku vyplýva z neprijateľnej zmluvnej podmienky definovanej v čl.1 písm. d) Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podľa ktorého „porušením záväzku viazanosti vznikne podniku voči účastníkov právo na zaplatenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty; zmluvná pokuta sa vypočíta ako súčet sumy 50,-Eur, ktorá predstavuje sankciu pri predčasnom ukončení zmluvy a zliav, t.j. rozdielu medzi akciovými cenami za služby, resp. ďalšie úkony s poskytovanými službami spojené podľa tejto zmluvy a štandardnými cenami za tie isté služby, resp. úkony podľa aktuálneho cenníka“.

9.1 Odvolací súd súhlasí s vysloveným názorom, že uvedená zmluvná podmienka je neprijateľná, spôsobujúca značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvy na neprospech spotrebiteľa. Okresný súd poukázal na všeobecné východiská pre posudzovanie zmluvnej podmienky ako neprijateľnej ako aj na konkrétne dôvody, prečo zmluvnú podmienku uvedenú v ustanovení zmluvy považoval za neprijateľnú. Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluve nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o zmluvnú podmienku, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dohodnuté. Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods.4 iba príkladom vypočítava zmluvné podmienky, ktoré sa v spotrebiteľskej zmluve považujú za neprijateľné; súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 53 ods.4 písm. k) Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa za neprijateľnú podmienku považuje ustanovenie zmluvy, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

9.2 Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že Slovenská republika si plní záväzok vyplývajúci z čl. 6 Smernice Rady č. 93/13/EHS zabezpečiť spotrebiteľovi vysokú mieru ochrany jeho práv tým, že súdy majú právomoc zhodnotiť neprijateľné zmluvné podmienky ex officio, čo predstavuje výnimku z dispozičnej zásady aj zo zásady ne ultra petitem. Prejednávaný spor je individuálnym spotrebiteľským sporom; ak súd v individuálnom spotrebiteľskom spore posúdi niektorú zmluvnú podmienku za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti, je povinný uviesť jej znenie vo výroku rozsudku, ktorý je záväzný iba

inter partes, nie pre každého (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 1037).

9.3 Z vyššie uvedeného vyplýva, že neprijateľnou je v zmysle § 53 ods.1 vety prvej Občianskeho zákonníka zmluvná podmienka obsahujúca ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Nerovnovážny stav môže byť založený najmä na kvalitatívnom určení práv spotrebiteľa, jeho povinností a na ich súhrne. Nie každá podmienka, ktorá sa navonok môže individuálne javiť ako neprijateľná, musí mať za následok jej neprijateľnosť. Do úvahy treba zobrať aj ďalšie dojednané podmienky, všetky skutočnosti vyplývajúce z obsahu zmluvy aj okolností jej uzatvorenia.

9.4 Pokiaľ ide o individuálny charakter zmluvného dojednaní odvolací súd zdôrazňuje, že dôkazné bremeno za účelom preukázania individuálneho dojednaní zmluvných ustanovení v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka nesie dodávateľ. V prípade posudzovania dojednaní o zmluvnej pokute v prejednávanej individuálnej spore podľa odvolacieho súdu netreba vychádzať len z jeho formulárového charakteru, ale aj z okolností uzatvárania zmluvy; na ich špecifikum v prejednávanej veci žalobca nepoukázal. Je potrebné sa stotožniť so záverom, že posudzovaná Zmluva o poskytovaní verejných služieb je zmluvou formulárovou, do ktorej boli vpísané osobné údaje žalovanej a detaily týkajúce sa predmetu zmluvného vzťahu strán sporu. Nemožno opomenúť, že ich doplneniu nevyhnutne muselo predchádzať rokovanie účastníkov zmluvy a rozhodnutie žalovanej uzatvoriť práve tento typ zmluvy a rozhodnutie o rozsahu poskytovaných služieb a potrebných zariadení súvisiacich s poskytovanými službami. Aj keď je zrejmé, že služby a zariadenia boli žalovanej poskytnuté za zľavenú sumu (KAMPAŇ LETO 2017 - SATELIT Štandard, zo Zmluvy nevyplýva, aký má akciová kampaň súvis so záväzkom viazanosti a či žalovanej ako spotrebiteľke bola ponúknutá aj iná možnosť poskytovania inej verejnej služby, so záväzkom viazanosti nespojenej.

9.5 Odvolací súd síce vníma podnikateľský zámer dodávateľa verejnej služby, ktorý má počas doby viazanosti garantovaný príjem vyplývajúci z faktúr za poskytované služby a že práve táto garancia umožňovala dodávateľovi poskytnúť služby (uplatnená zmluvná pokuta je definovaná ako súčet sumy 50,-Eur ako sankcie pri predčasnom ukončení zmluvy a zliav, t.j. rozdielu medzi akciovými cenami za služby, resp. ďalšie úkony s poskytovanými službami spojené). Nič to nemení na skutočnosti, že výška zmluvnej pokuty v danom prípade nie je určená regresívnym spôsobom, ktorý by zohľadňoval dobu, počas ktorej si spotrebiteľ svoj záväzok zo Zmluvy plní riadne a včas (resp. počas ktorej v zmluvnom vzťahu s dodávateľom zotrúva). Nešlo by o neprijateľnú zmluvnú pokutu, ak by jej ustanovenie túto dobu zohľadňovalo napr. tým, že výška zmluvnej pokuty sa pri dobe viazanosti 24 mesiacov znižuje o 1/24. Spôsob stanovenia výšky zmluvnej pokuty tak postihuje všetky prípady rovnako; rovnaká sankcia by sa mala uplatniť v prípade, ak spotrebiteľ svoje povinnosti (a tým aj dobu viazanosti) poruší už v prvom mesiaci trvania zmluvného vzťahu ako aj v prípade, že k porušeniu zmluvného vzťahu (doby viazanosti) dôjde v poslednom mesiaci viazanosti, keď už podnikateľský zámer dodávateľa spočívajúci v garancii príjmu za obdobie 24 mesiacov bol takmer v celosti naplnený. Práve v uvedenej skutočnosti videl súd prvej inštancie neprijateľný charakter zmluvnej podmienky vytvárajúcej značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov Zmluvy na neprospech spotrebiteľa. S uvedeným konštatovaním okresného súdu sa v zmysle vyššie uvedenej argumentácie v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd. Pokiaľ teda súd prvej inštancie žalobu v časti zamietol z dôvodu, že v tejto časti uplatnený nárok má pôvod v neprijateľnej zmluvnej podmienke, jeho závery nie sú výsledkom nesprávneho právneho posúdenia.

9.6 Nič na tom nemení ani argumentácia odvolateľa o správaní žalovanej po uzatvorení zmluvného vzťahu, resp. času, kedy došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti. Zmluvná podmienka je neprijateľná od počiatku, postačuje, že už v čase uzavretia zmluvy vytvára značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán na neprospech spotrebiteľa, nepôsobí rovnovážne ani na všetky možné situácie, ktoré po uzavretí zmluvy môžu nastať (porušenie povinnosti v rôznom čase od uzavretia zmluvy). Ak odvolateľ tvrdil, že zmluvná pokuta predstavuje (aj) paušalizovanú náhradu škody práve z vyššie uvedeného vyplýva, že v prípade porušenia zmluvy spotrebiteľom v čase bezprostredne predchádzajúcom uplynutiu doby viazanosti dodávateľovi prakticky žiadna škoda nevzniká. Uvedenú skutočnosť zmluvná pokuta uplatniteľná v rovnakom rozsahu bez ohľadu na moment porušenia zmluvných povinností nezohľadňuje. V tomto smere nie je ani podstatné, že žalovaná porušenie svojich zmluvných povinností neprela; nepopiera ich ani súd prvej inštancie a ani odvolací súd. Podstatná pre

posúdenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky je jej zmluvná formulácia a nie následné správanie strán zmluvy.

9.7 Napokon pokiaľ žalobca poukazoval na test proporcionality; z vyššie uvedeného vyplýva, že práve takýmto testom zmluvné ustanovenie o zmluvnej pokute neprešlo; právu dodávateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty stojí oproti právo spotrebiteľa, aby zmluvné ustanovenia od neho nevyžadovali v prípade nesplnenia záväzku platenie neprimerane vysokej zmluvnej pokuty, a to bez ohľadu na skutočnosť, v akom časovom okamihu doby viazanosti svoju zmluvnú povinnosť porušil. Zmluvná pokuta v tomto smere sa netýka ani hlavného predmetu plnenia, ktorým je záväzok dodávateľa dodať spotrebiteľovi dohodnuté služby a záväzok spotrebiteľa uhradiť odplatu za poskytnuté služby. V konečnom dôsledku samotná zmluvná pokuta je akcesorickým záväzkom; nejde o predmet hlavného plnenia.

9.8 Iba pre úplnosť odvolací súd poukazuje aj na argumentáciu okresného súdu, ktorý poukázal na iné rozhodnutia súdov, ktoré práve vo vzťahu k zmluvným pokutám pre porušenie doby viazanosti opakovane vyslovili neprijateľnosť zmluvnej podmienky; uvedené rozhodnutia sa prevažne týkali mobilných operátorov. Preskúmaná zmluvná podmienka v tomto smere nereflektovala na aplikačnú prax súdov (ako to vykonali mobilní operátori). Aj z tohto dôvodu a z dôvodu právnej istoty okresný súd nemal inú možnosť, ako nárok vyplývajúci z neprijateľnej zmluvnej podmienky zamietnuť.

10. Odvolací súd sa nestotožnil ani s argumentáciou odvolateľa vo vzťahu k výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý po konštatovaní zmluvnej podmienky túto samostatným výrokom vyhlásil ako neprijateľnú. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súdy majú právomoc zhodnotiť neprijateľné zmluvné podmienky ex officio, a to nielen v rámci konania o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach (§ 301 a nasl. C.s.p.); v týchto konaniach súd koná na základe žaloby, ktorou sa žalobca, ktorým môže byť len organizácia založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa a orgán dohľadu podľa osobitného predpisu, domáha vyslovenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky (alebo nekalej obchodnej praktiky). Okresný súd však konal v individuálnom spotrebiteľskom spore a viazaný ustanovením § 298 C.s.p. nemal možnosť ale povinnosť (súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky) o neprijateľnosti zmluvnej podmienky rozhodnúť. Na uvedenom nič nemení skutočnosť, že v osobe žalobcu ide o nadobúdateľa pohľadávky od dodávateľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávok a ani skutočnosť, že pre žalobcu je uvedený výrok bez reálneho významu, nakoľko on sám takúto zmluvnú podmienku v zmluve neustanovil a ani ju sám nepoužíva. Civilný sporový poriadok na takéto prípady nedopadá a nestanovuje ich ako výnimku, kedy by sa samostatný výrok o neprijateľnosti zmluvnej podmienky nevyžadoval.

11. Ak odvolateľ vo svojej argumentácii poukazoval na iné rozhodnutia krajských súdov odvolací súd zdôrazňuje, že až právny názor opakovane potvrdený Najvyšším súdom Slovenskej republiky je možné považovať za súčasť ustálenej judikatúry, pričom významnou je aj skutočnosť, či takéto rozhodnutie bolo publikované v Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Odvolacie súdy teda nie sú pri rozhodovaní viazané názormi iných odvolacích súdov (hoci aj v obdobných veciach). Odvolateľ poukazoval aj na iné rozhodnutie odvolacieho senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici 11 Co, predošlé rozhodnutie a právne názory v ňom uvedené odvolací senát týmto rozhodnutím nezmenil a zotrváva na stanovisku už uvedenom v predošlom rozhodnutí (vo vzťahu o otázke potreby nariadenia pojednávania súdom prvej inštancie pri nečinnosti strany žalovanej a nepopretiu skutkových tvrdení žalobcu).

12. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu podľa § 387 ods.1, 2 C.s.p. potvrdil. Odvolací súd podrobil odvolaciemu prieskumu aj závislý výrok o nároku na náhradu trov konania, inak odvolaním nenapadnutý, iba cez argumentáciu k nesprávosti rozhodnutia vo veci samej. Súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 255 ods.2 C.s.p., prihliadol iba na čiastočný úspech žalobcu vo veci samej, zistil percento úspechu strán sporu v spore a správne vyčíslil pomer úspechu žalobcu. Na základe uvedeného okresný súd správne žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 57% proti žalovanej, ktorá v tomto pomere bola v spore neúspešná.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., vzhľadom ku skutočnosti, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu potvrdil, nemožno konštatovať inak, iba že v odvolacom konaní bola plne úspešná žalovaná, ktorej by tak vznikol

nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaná bola v odvolacom konaní nečinná, k podanému odvolaniu sa nevyjadřila a zo spisu nevyplýva, že by je v odvolacom konaní trovy vznikli, odvolací súd rozhodol tak, že jej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 C.s.p.)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.